

การศึกษาครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความเป็นไปได้ในการเชื่อมโยงข้อมูลระบบงานธุรกิจหลักของสหกรณ์การเกษตรในจังหวัดนครราชสีมา โดยการเก็บข้อมูลด้วยแบบสอบถามจากสหกรณ์การเกษตรในจังหวัดนครราชสีมาที่ยังดำเนินกิจการอยู่จำนวน 79 สหกรณ์ ทั้งนี้ผู้ให้ข้อมูลมีตำแหน่งเป็นผู้จัดการ หรือผู้ช่วยผู้จัดการ สหกรณ์ละ 1 คน ผลการศึกษาพบว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง อายุเฉลี่ย 47.1 ปี มีตำแหน่งเป็นผู้จัดการ ประสบการณ์ในการทำงานน้อยกว่า 6 ปี และจบการศึกษาระดับปริญญาตรี

ผู้ตอบแบบสอบถามเห็นด้วยในการเชื่อมโยงข้อมูลระบบงานธุรกิจหลัก 6 ด้านของสหกรณ์การเกษตรในจังหวัดนครราชสีมา ดังนี้ การเชื่อมโยงข้อมูลการผลิตของสมาชิก ที่เกี่ยวกับชนิดพืชที่เพาะปลูก ความต้องการปัจจัยการผลิต การเชื่อมโยงข้อมูลในธุรกิจเงินฝาก ที่เกี่ยวกับปริมาณเงินฝากรวม ปริมาณเงินฝากในแต่ละประเภท การเชื่อมโยงข้อมูลในธุรกิจสินเชื่อ ที่เกี่ยวกับแหล่งเงินทุนของสหกรณ์ การเชื่อมโยงข้อมูลในธุรกิจจัดหาสินค้ามาจำหน่าย ที่เกี่ยวกับความต้องการสินค้า และโครงการประชาสัมพันธ์และส่งเสริมการขาย การเชื่อมโยงข้อมูลในธุรกิจรวบรวมผลผลิต ที่เกี่ยวกับชนิดของผลผลิต ปริมาณผลผลิต และการคัดคุณภาพผลผลิต และการเชื่อมโยงข้อมูลในธุรกิจให้บริการและส่งเสริมการเกษตร ที่เกี่ยวกับการประชาสัมพันธ์และส่งเสริมธุรกิจของแต่ละสหกรณ์

สำหรับศูนย์กลางในการเชื่อมโยงและดูแลระบบเทคโนโลยีสารสนเทศต้องการให้สำนักงานสหกรณ์จังหวัดทำหน้าที่ดังกล่าว การร่วมลงทุนและค่าใช้จ่ายในการดูแลในระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ ควรเป็นส่วนจากปริมาณธุรกิจของสหกรณ์ต่างๆ ซึ่งทุกสหกรณ์จะมีค่าใช้จ่ายรายปีในการร่วมดูแลระบบเทคโนโลยีสารสนเทศที่ส่วนกลาง

ความเป็นไปได้ในการเชื่อมโยงข้อมูลระบบงานธุรกิจหลักของสหกรณ์การเกษตรยังอยู่ในระดับต่ำ แม้สหกรณ์ส่วนใหญ่ที่เป็นสหกรณ์ขนาดใหญ่และใหญ่มากจะมีการใช้คอมพิวเตอร์ในการบันทึกข้อมูลของสหกรณ์ แต่ส่วนใหญ่ยังไม่ได้นำระบบ Internet มาใช้ และมีเพียงร้อยละ 50 ที่พร้อมจะติดตั้งระบบ ADSL และค่าใช้จ่ายบริการรายเดือน รวมทั้งบุคลากรของสหกรณ์ที่มีเฉลี่ย 2.5 คน ต่อสหกรณ์มีความรู้ทางด้านระบบสารสนเทศในระดับปานกลาง สำหรับสหกรณ์ที่ยังไม่ได้นำคอมพิวเตอร์มาใช้ในการบันทึกข้อมูล ยังไม่มีความพร้อมที่จะลงทุนในระบบการเชื่อมโยงข้อมูล ดังนั้นปัญหาการเชื่อมโยงข้อมูลของสหกรณ์ คือ ปัญหาด้านเงินทุนและบุคลากรทางด้านระบบสารสนเทศ

The objective of this study was to assess the possibility of linking major agricultural co-operative business information system in Nakornrachasima province. Data were collected from 79 agricultural co-operative in the province. The informants were the managers or the manager assistants from each of those businesses. They were averagely 47.1 years of age with at least 6 years work experiences. All of them had bachelor degree graduation.

The results show that the informants concurred that six major businesses should be linked. They are: 1) product information such as the types of the crops, factors of production demand, 2) deposit business such as total deposit and types of saving, 3) loans business such as source of loans, 4) goods supply business including the goods advertisement and sales promotion, 5) products collection business such as types of products, gross product and quality of product, and 6) service business and agriculture extension such as the advertisement and development of each cooperation.

In addition, the cooperation province office in each province should be the center of the link and information technology. The cooperation province office should be responsible for the budgets of the information technology system operation including the investment and expenses.

However, the results show that the possibility of linking the business information is very low. Although many cooperatives are using the computers for data collection, the abilities to access to the internet are limited. Most of them have no internet access, and only 50% of them are ready to install ADSL and to pay for monthly service charge. Only 2.5 staff per each cooperative had middle level knowledge about information technology. The cooperative that had no computer are not ready to invest in purchasing computer and using information technology. Thus, the major problems of using information technology are investment problems and staff abilities to use technology.